

Aandeelhouders

Courant

VAN HET CONCERTGEBOUW N.V.

JAARGANG 2

EEN PARTICULIERE ZAAK SINDS 1888

MAART 2015 - N° 2

Swingen op *De Twips*

'Blauw, blauw, hemelsblauw, juffrouw hoe komt die kat zo blauw?' Zangeres Fay Lovsky en cabaretier Remco Vrijdag zongen op 14 en 15 februari samen met bijna vierhonderd kinderen hits van Harry Bannink in de Kleine Zaal. Ook *Op de step*, *Duifjes* en *Deze vuist op deze vuist* klonken vol overgave tijdens de twee kinderconcerten voor aandeelhouders. Knallende afsluiter was natuurlijk *De Twips*.

Bartoli blij met warm publiek

Cecilia Bartoli treedt bijna jaarlijks op in Het Concertgebouw. Ze is dol op het Nederlandse publiek. "Zo warm, genereus en enthousiast," zegt de mezzosopraan. Het mooiste compliment? "Als een tiener zegt 'wow, cool'. Dat vind ik fantastisch." > Pagina 3

Meters stof in Concertgebouw

Poefjes en banken gestoffeerd met paardenhaar, gecapitonnerde leren deuren en dikke, velours gordijnen. Pieter en Dick Oostendorp verwerkten duizenden meters stof in Het Concertgebouw. > Pagina 3

Schenkeningen broodnodig

Al sinds de oprichting in 1882 zorgen particulieren en bedrijven er met hun financiële bijdragen voor dat Het Concertgebouw zijn ambities waar kan maken. Hoe die ambities bekostigd worden, vertelt zakelijk directeur Gea Zantinge. > Pagina 4

'Mijn liefde voor muziek ontstond in Het Concertgebouw'

Frits Bolkestein was vijftien jaar toen hij kennismaaakte met Het Concertgebouw. Als leerling van het Amsterdamse Barlaeus Gymnasium mocht hij voor een habbekrats schoolconcerten bijwonen die door het Concertgebouworkest werden uitgevoerd. "Toen ze op een dag de *Derde Orkestsuite* van Bach speelden, werd ik gegrepen door de muziek."

Sinds die schoolconcerten heeft zijn interesse voor muziek zich in allerlei richtingen uitgebreid. Hij houdt van Beethoven, Schubert, Mahler en Bruckner, maar nog liever luistert Frits Bolkestein naar polyfone muziek uit de Middeleeuwen. Toen hij in de jaren zestig en zeventig voor Shell in het buitenland werkte,

ontdekte hij ook niet-westerse muziek. In Centraal-Amerika hoorde hij de marimba, in Indonesië leerde hij de gamelan kennen en in India raakte hij bevriend met een zangeres die een traditionele Noord-Indiase zangwijze beoefent. "Ik volg haar nog steeds", vertelt de politicus. "En elke keer weer word ik door de schoonheid van haar zang geraakt." In de Tweede Wereldoorlog woonde Bolkestein met zijn moeder en zijn twee broers in Amsterdam. Hij was elf jaar. In de stad was weinig te doen. Op instigatie van zijn vader, die in een concentratiekamp zat, regelde zijn moeder pianolessen voor hem. "Ik heb toen de grootste fout van mijn leven gemaakt. Ik had er geen zin in en speelde liever buiten. Mijn moeder drong verder niet aan en tot mijn spijt heb ik nooit

meer een instrument leren spelen." In 2012, toen ter ere van het 125-jarig bestaan jubileumcertificaten werden uitgegeven, werd hij aandeelhouder van Het Concertgebouw. "Het Concertgebouw herbergt een van de mooiste concertzalen die er bestaan en staat wereldwijd bekend om zijn bijzondere akoestiek. Ik zie het als een grootse manifestatie van de westerse cultuur. Het is een gebouw dat het verdient om financieel gesteund te worden." Bolkestein wil vooral bijdragen aan het onderhoud en ook aan eventuele verbetering van het gebouw. De glazen vleugel bijvoorbeeld van architect Pi de Bruijn, die eind jaren tachtig werd aangebouwd om de toenemende stroom bezoekers beter op te kunnen vangen, vindt hij zeer geslaagd.

Bolkestein is een trouwe bezoeker van Het Concertgebouw. Vooral de laatste jaren zit hij regelmatig samen met zijn vrouw in de zaal. "We gaan graag uit", vertelt hij, "en daar hebben we nu veel meer tijd voor dan vroeger." Hij koestert zijn herinneringen aan de talloze mooie uitvoeringen die hij bijwoonde. Zo maakte dirigent Otto Klemperer in de jaren vijftig een overweldigende indruk op hem met zijn vertolking van een aantal symfonieën van Beethoven. Ook denkt hij graag terug aan een spectaculaire uitvoering van Mozarts opera *Don Giovanni* in de jaren negentig en aan de legendarische sitar-meester Ravi Shankar, die in 2000 de Grote Zaal met Indiase klanken vulde. "Muziek is een verrijking. Het geeft een extra dimensie aan mijn bestaan."

Eretableau voor nalatenschap

In de Champagnebar waar ook de plaquette met de namen van de oprichters van Het Concertgebouw hangt, is in februari een nieuw Eretableau onthuld. Hierop worden mensen genoemd die Het Concertgebouw Fonds financieel steunen met een nalatenschap. Herman Hugenholtz overleed in februari vorig jaar en liet het fonds een flink bedrag na. Zijn naam en die van zijn partner Irene Vorrink staan nu op het Eretableau. Nicht Renée Vorrink is trots.

Wat voor mensen waren uw oom en tante?
“Ze waren beiden zeer maatschappelijk betrokken. Irene was van 1973 tot 1977 PvdA-minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en

daarna wethouder in Amsterdam. Politiek was haar met de papepel ingegoten, want haar vader Koos Vorrink was voorzitter geweest van de SDAP en de PvdA. Ook mijn oom Herman Hugenholtz was actief op maatschappelijk terrein. Hij was jarenlang betrokken bij de vakbondsbeweging. Voor mij waren Irene en Herman natuurlijk gewoon mijn oom en tante. Ik kwam er als kind regelmatig met mijn ouders. Later werd mijn band met hen hechter en voerden we lange gesprekken.”

Waar gingen die gesprekken over?
“Meestal over studie en werk. Ik weet nog dat ik twijfelde over mijn studiekeuze. Biologie of rechten wilde ik gaan doen, om te strijden tegen milieuvervuiling. Irene overtuigde me dat

ik voor rechten moest gaan omdat ik daarmee de overtreders aan kon pakken. Ze waren beiden van beroep rechter en hebben allebei als rechter bij de Centrale Raad voor Beroep gewerkt. Ik ben zelf officier van justitie geworden. Uren konden we over het vak praten.”

Ging het ook over muziek?
“Dat is pas gekomen nadat Irene in 1996 was overleden. Toen ging Herman zich verdiepen in klassieke muziek. Hij ging veel naar Het Concertgebouw. Hij kocht altijd twee kaartjes, dan kon hij iemand meenemen. Regelmatig vergezeld ik hem. Ik weet nog dat we bij een concert waren van Cristina Branco. Hoogzwanger was ze en ze zong de sterren van de hemel. Dat maakte een diepe indruk op ons.

Wat was zijn motivatie om na te laten aan Het Concertgebouw Fonds?

“Muziek was heel belangrijk voor hem geworden. Toen hij eenmaal bedacht had dat hij een deel van zijn vermogen aan een goed doel wilde nalaten, kwam hij al gauw op Het Concertgebouw uit. Hij wilde dat ook de generaties na hem zouden kunnen genieten van mooie muziek in dit gebouw. Het Concertgebouw Fonds besteedt donaties aan educatie en aan het gebouw zelf. Dat is precies wat hij wilde ondersteunen.”

Wat betekent de naamsvermelding op het Eretableau voor u?

“Ik ben er trots op. Ik vind het heel mooi dat op die manier zichtbaar wordt gemaakt dat mijn oom en tante Het Concertgebouw financieel hebben gesteund. En hopelijk inspireert het anderen om hetzelfde te doen.”

MUZIEK IN UW TESTAMENT

Overweegt u net als Irene Vorrink en Herman Hugenholtz om Het Concertgebouw Fonds op te nemen in uw testament? Het is de meest toekomstgerichte, en voor velen mooiste manier om Het Concertgebouw en zijn muzikale tradities door te geven. Elk legaat is meer dan welkom en helpt alles wat zo kenmerkend is aan Het Concertgebouw in stand te houden. Voor meer informatie over *Muziek in uw testament* kunt u contact opnemen met Jolien Schuerveld, directeur van Het Concertgebouw Fonds (j.schuerveld@concertgebouw.nl, 020 573 04 12) of Britt Hendriks, directie-assistent (b.hendriks@concertgebouw.nl, 020 573 04 65).

Foto: Ronald Knapp

Op 20 februari is het Eretableau onthuld in de Champagnebar. Vlnr: Ed Jager (partner Renée Vorrink) – Karel Vuursteen (bestuursvoorzitter Het Concertgebouw Fonds) – Renée Vorrink – Gea Zantinge (zakelijk directeur Het Koninklijk Concertgebouw) – Evelyne Merckx (ontwerper Eretableau) – Jolien Schuerveld (directeur Het Concertgebouw Fonds)

‘Kazoo brengt muziek terug op onze school’

Een liedje zingen of klappen, af en toe een leuk muzikaal project. Meer wordt er op veel basisscholen niet gedaan aan muziek. Om leerkrachten *tools* te bieden waarmee degelijk muziekonderwijs gegeven kan worden, ontwikkelt Het Concertgebouw samen met Uitgeverij Blink een digitale leerlijn voor muziekonderwijs, *Kazoo*. Hanneke van Veen, leerkracht op basisschool De Tjotter in Lelystad, kan haast niet wachten om ermee aan de slag te gaan.

“Muziek speelt een veel te kleine rol bij ons op school,” zegt Van Veen. Een tijd geleden kreeg basisschool De Tjotter het stempel ‘zwakke school’. Alle nadruk kwam toen te liggen op rekenen en taal zodat het gemiddelde omhoog zou gaan. Inmiddels is de school weer op niveau, maar muziekles is nu een ondergeschoven kindje. “Alleen docenten die zelf een beetje muzikaal zijn, doen er wat aan. Heel erg jammer.” Het is geen

kwestie van onwil volgens Van Veen. “Vanaf groep 3 hebben de klassen een behoorlijk vol programma waardoor docenten weinig tijd hebben voor muziekles. Als ze dan ook nog geen goed materiaal hebben om mee te werken en veel voorbereidingstijd kwijt zijn, dan kiezen ze al gauw voor iets anders.” Met *Kazoo* kunnen Van Veen en haar collega’s met een druk op de knop een goede muziekles geven via het digibord. Tijdens een presentatie in Het Concertgebouw kreeg ze alvast een proefles te zien. Ze is erg enthousiast: “Kinderen leren niet alleen een liedje, maar krijgen ook opdrachten over componisten, instrumenten, muzikale stromingen en muziektheorie. Ik heb zelfs begrepen dat ze aan het eind van de basisschool een klein beetje noten kunnen lezen.” Vanaf januari 2016 kunnen basisscholen met *Kazoo* werken. Het eerste half jaar wordt de methode gratis aangeboden. Daarna kunnen scholen besluiten of ze de digitale leermethode tegen een geringe vergoeding structureel willen gebruiken.

“Ik kan niet wachten om ermee aan de slag te gaan,” zegt Van Veen. “Ik zie in mijn klas hoe leerlingen genieten wanneer ze met muziek bezig zijn. Samen muziek maken versterkt het groepsgevoel. Als ik muziekles geef, willen ze altijd meer. Helaas kom ik er nu vaak niet aan toe. Ik hoop dat met *Kazoo* muziek weer wekelijks op het programma komt te staan.”

TIJD VOOR MUZIEK

Van muziek word je blij en muziek verbindt. Muziek is goed voor de cognitieve en sociaal-emotionele ontwikkeling. Het Concertgebouw vindt dat ieder kind recht heeft op minstens een uur muziekonderwijs per week. Om dit te ondersteunen, is de campagne *Tijd voor Muziek* gestart. Via www.tijdvoormuziek.nu kan iedereen argumenten aandragen waarom muziekonderwijs zo essentieel is.

Foto: Douglas Kirkland for Zeiss Art Calendar 2015

Cecilia Bartoli met Rolando Villazón. Op 14 december treden ze samen op in de Grote Zaal.

‘Het publiek is hier zo gevoelig en genereus’

Haar fluwelen stemgeluid, gevoel voor theater en verschijning maken de Italiaanse mezzosopraan Cecilia Bartoli mateloos populair. Sinds ze in 1996 voor het eerst zong in Het Concertgebouw treedt ze er bijna ieder jaar op. Tot groot genoegen van haar fans en van de zangeres zelf: “Er is maar één Concertgebouw in de wereld. Ik kom graag terug.”

Haar laatste optreden in Het Concertgebouw, in november vorig jaar, stond in het teken van onbekend operarepertoire uit de achttiende eeuw dat door Bartoli zelf was opgedoken uit de archieven van het Mariinski Theater in Sint-Petersburg. “Fantastische muziek die meer dan tweehonderd jaar geleden is gecomponeerd en waar sinds die tijd nooit meer iemand naar geluisterd heeft,” vertelt Bartoli enthousiast. “Het moment dat ik deze muziek ontdekte was geweldig. De stukken zijn geschreven door Italiaanse componisten die werkten aan het hof van de Russische tsarina’s; gecomponeerd vanuit een Italiaanse traditie, maar met duidelijk Russische invloeden. Veel pathetischer en melancholischer. Heerlijk om te zingen.”

Ontdekkingen

Het is niet de eerste keer dat de diva een lans breekt voor muziek of muzikanten die in de vergetelheid zijn geraakt. Zo verdiepte ze zich in het werk van barokcomponist en priester Agostino Steffani, was ze succesvol met een album rondom de legendarische mezzosopraan Maria Malibran en zong ze Italiaanse barokmuziek geschreven voor castraten. Bartoli laat zich graag verrassen door nieuwe ontdekkingen, maar ook de klassieke werken inspireren nog steeds. “Er zijn altijd nieuwe

elementen te ontdekken in een stuk. Ik duik er helemaal in, ga op zoek naar instrumentale lijnen en probeer de betekenis van de tekst en de muziek te doorgronden. Composities zoals Mozarts *Don Giovanni* onthullen elke keer iets nieuws. Daarom worden het meesterwerken genoemd.” Ook tijd en ervaring hebben hun invloed op de uitvoeringen van Bartoli. “Door jarenlange samenwerking met muzikanten en dirigenten van het hoogste niveau is de manier waarop ik een stuk nu interpretere behoorlijk anders dan twintig jaar geleden.”

Spontaan

Bartoli kan zich haar eerste optreden in Het Concertgebouw nog goed herinneren. “Ik was doodsbang vanwege die enorme trap die je af moet voordat je op het podium bent,” lacht ze. In 2004 werd ze na haar veertiende optreden in de Grote Zaal geëerd met de allereerste Concertgebouw Prijs. “Er is maar één Concertgebouw in de wereld. De ambiance is uniek. En het publiek is zo warm, gevoelig, genereus en enthousiast.” Ze heeft een flinke groep fans in Nederland. “Ze komen naar al mijn concerten. Soms krijg ik een brief of een cadeautje van ze. En ook via sociale media heb ik contact met mijn fans. Ze volgen alle concerten en projecten die ik doe. Ze geven me complimenten. Heel vleidend.” Ze vindt het leuk wanneer jongeren in het publiek spontaan reageren. “Een tiener zegt vaak niet meer dan ‘wow, dit is cool’, maar dat ik jonge mensen weet te raken, vind ik heel mooi.” Liefhebbers kunnen zich alvast verheugen, want op 14 december 2015 deelt de Italiaanse diva voor de eerste keer het podium met tenor Rolando Villazón. Ze zingen aria’s en duetten van Mozart, Rossini, Bellini en Donizetti. “Ik kijk er nu al naar uit.”

‘Elk gordijn is een unicum’

Poefjes en banken gestoffeerd met paardenhaar, gecapitonneerde leren deuren en dikke, velours gordijnen. Als bezoeker sta je er niet zo bij stil, maar er zijn duizenden meters stof in Het Concertgebouw verwerkt. Pieter Oostendorp van Oostendorp Interieur- en Meubelstoffering geeft een rondleiding.

“Het bekleden van deze wanden was precisiewerk”, vertelt Pieter Oostendorp terwijl hij over de zachte panelen strijkt waarmee de wanden van de Koorzaal bedekt zijn. “Het lijkt of ze allemaal even groot zijn, maar dat is niet zo. Elk paneel is anders en zo gemaakt dat we rondom exact uitkwamen.” De houten panelen zijn gevuld met schuim en gestoffeerd met donkerblauw velours. Langs de bovenrand zit een decoratief grijs biesje. Ook de blauwe banken die tegen de wanden staan zijn door Oostendorp gemaakt en gestoffeerd. Oostendorp Interieur- en Meubelstoffering uit Montfoort werkt al sinds 1995 voor Het Concertgebouw. Het bedrijf deed niet alleen de Koorzaal, maar ook alle gordijnen, banken, poefjes, krukken en stoelen, met uitzondering van de publieksstoelen in de concertzalen. Architect Evelyne Merckx bedacht het interieur. Zij ontwierp de meubelen, maakte tekeningen en koos de stoffen en kleuren uit. Oostendorp voerde het uit. “Mijn broer Dick en ik zijn echte ambachtslieden. Het vak is van vader op zoons overgegaan. We beheersen oude en nieuwe technieken en hebben veel ervaring met de stoffering van monumentale panden.” In de Grote Zaal maakt Oostendorp een metershoog gordijn los. Hij wijst op de koof en op de naadloze afwerking van de deurposten. “Deze gordijnen hangen hier niet alleen ter decoratie. Ze zijn zo gemaakt dat ze de geluiden van glazen en koffiekopjes uit de foyers tegenhouden. Elk gordijn en elke koof hebben we apart ingemeten. Ze zijn allemaal anders.” Op weg naar de Balkonfoyer legt Oostendorp uit waarom de gordijnen die daar hangen het meest bijzonder zijn. “Met tientallen zilverkleurige knopen hebben we er vitrage op vastgezet. Dat hebben we heel ruim gedaan, zodat een pompeus effect ontstaat.” Oostendorp doet een deur van de Kleine Zaal open. “Deze deuren zijn met leer gecapitonneerd. Dat ziet er mooi uit en maakt ze geluiddicht.” Ook diverse banken in de foyers hebben een gecapitonneerde rugleuning. Niet één bank is hetzelfde. In elke ruimte is gekozen voor een iets andere vorm, kleur of stof. Opvallend is het gebruik van stoffen gemaakt van paardenhaar en katoen. “Een stugge stof, maar ijzersterk. Ideaal voor de poefjes die her en der verspreid staan. Want die hebben heel wat te verduren.”

Jubileumaandelen te koop

Voor aandeelhouders en overige donateurs van Het Concertgebouw Fonds is er nog een beperkte mogelijkheid resterende Jubileumaandelen te verwerven uit het bestand van Het Concertgebouw Fonds. Indien u belangstelling heeft, kunt u dit kenbaar maken via aandeelhouders@concertgebouw.nl of 020 5730459.

724.653

personen bezochten Het Concertgebouw in 2014.

1.592

kroonluchterlampjes worden in het kader van Het Groene Concertgebouw in 2015 vervangen door LED-verlichting.

Eretableau voor nalatenschap

In de Champagnebar waar ook de plaquette met de namen van de oprichters van Het Concertgebouw hangt, is in februari een nieuw Eretableau onthuld. Hierop worden mensen genoemd die Het Concertgebouw Fonds financieel steunen met een nalatenschap. Herman Hugenholtz overleed in februari vorig jaar en liet het fonds een flink bedrag na. Zijn naam en die van zijn partner Irene Vorrink staan nu op het Eretableau. Nicht Renée Vorrink is trots.

Wat voor mensen waren uw oom en tante?
“Ze waren beiden zeer maatschappelijk betrokken. Irene was van 1973 tot 1977 PvdA-minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en

daarna wethouder in Amsterdam. Politiek was haar met de paplepel ingegoten, want haar vader Koos Vorrink was voorzitter geweest van de SDAP en de PvdA. Ook mijn oom Herman Hugenholtz was actief op maatschappelijk terrein. Hij was jarenlang betrokken bij de vakbondsbeveiliging. Voor mij waren Irene en Herman natuurlijk gewoon mijn oom en tante. Ik kwam er als kind regelmatig met mijn ouders. Later werd mijn band met hen hechter en voerden we lange gesprekken.”

Waar gingen die gesprekken over?
“Meestal over studie en werk. Ik weet nog dat ik twijfelde over mijn studiekeuze. Biologie of rechten wilde ik gaan doen, om te strijden tegen milieuvervuiling. Irene overtuigde me dat

ik voor rechten moest gaan omdat ik daarmee de overtreders aan kon pakken. Ze waren beiden van beroep rechter en hebben allebei als rechter bij de Centrale Raad voor Beroep gewerkt. Ik ben zelf officier van justitie geworden. Uren konden we over het vak praten.”

Ging het ook over muziek?

“Dat is pas gekomen nadat Irene in 1996 was overleden. Toen ging Herman zich verdiepen in klassieke muziek. Hij ging veel naar Het Concertgebouw. Hij kocht altijd twee kaartjes, dan kon hij iemand meenemen. Regelmatig vergezelde ik hem. Ik weet nog dat we bij een concert waren van Cristina Branco. Hoogzwanger was ze en ze zong de sterren van de hemel. Dat maakte een diepe indruk op ons.

Wat was zijn motivatie om na te laten aan Het Concertgebouw Fonds?

“Muziek was heel belangrijk voor hem geworden. Toen hij eenmaal bedacht had dat hij een deel van zijn vermogen aan een goed doel wilde nalaten, kwam hij al gauw op Het Concertgebouw uit. Hij wilde dat ook de generaties na hem zouden kunnen genieten van mooie muziek in dit gebouw. Het Concertgebouw Fonds besteedt donaties aan educatie en aan het gebouw zelf. Dat is precies wat hij wilde ondersteunen.”

Wat betekent de naamsvermelding op het Eretableau voor u?

“Ik ben er trots op. Ik vind het heel mooi dat op die manier zichtbaar wordt gemaakt dat mijn oom en tante Het Concertgebouw financieel hebben gesteund. En hopelijk inspireert het anderen om hetzelfde te doen.”

Foto: Ronald Knapp

Op 20 februari is het Eretableau onthuld in de Champagnebar. Vlnr: Ed Jager (partner Renée Vorrink) – Karel Vuursteen (bestuursvoorzitter Het Concertgebouw Fonds) – Renée Vorrink – Gea Zantinge (zakelijk directeur Het Koninklijk Concertgebouw) – Evelyne Merckx (ontwerper Eretableau) – Jolien Schuerveld (directeur Het Concertgebouw Fonds)

MUZIEK IN UW TESTAMENT

Overweegt u net als Irene Vorrink en Herman Hugenholtz om Het Concertgebouw Fonds op te nemen in uw testament? Het is de meest toekomstgerichte, en voor velen mooiste manier om Het Concertgebouw en zijn muzikale tradities door te geven. Elk legaat is meer dan welkom en helpt alles wat zo kenmerkend is aan Het Concertgebouw in stand te houden. Voor meer informatie over *Muziek in uw testament* kunt u contact opnemen met Jolien Schuerveld, directeur van Het Concertgebouw Fonds (j.schuerveld@concertgebouw.nl, 020 573 04 12) of Britt Hendriks, directie-assistent (b.hendriks@concertgebouw.nl, 020 573 04 65).

‘Kazoo brengt muziek terug op onze school’

Een liedje zingen of klappen, af en toe een leuk muzikaal project. Meer wordt er op veel basisscholen niet gedaan aan muziek. Om leerkrachten *tools* te bieden waarmee degelijk muziekonderwijs gegeven kan worden, ontwikkelt Het Concertgebouw samen met Uitgeverij Blink een digitale leerlijn voor muziekonderwijs, *Kazoo*. Hanneke van Veen, leerkracht op basisschool De Tjotter in Lelystad, kan haast niet wachten om ermee aan de slag te gaan.

“Muziek speelt een veel te kleine rol bij ons op school,” zegt Van Veen. Een tijd geleden kreeg basisschool De Tjotter het stempel ‘zwakke school’. Alle nadruk kwam toen te liggen op rekenen en taal zodat het gemiddelde omhoog zou gaan. Inmiddels is de school weer op niveau, maar muziekles is nu een ondergeschoven kindje. “Alleen docenten die zelf een beetje muzikaal zijn, doen er wat aan. Heel erg jammer.” Het is geen

kwestie van onwil volgens Van Veen. “Vanaf groep 3 hebben de klassen een behoorlijk vol programma waardoor docenten weinig tijd hebben voor muziekles. Als ze dan ook nog geen goed materiaal hebben om mee te werken en veel voorbereidingstijd kwijt zijn, dan kiezen ze al gauw voor iets anders.” Met *Kazoo* kunnen Van Veen en haar collega’s met een druk op de knop een goede muziekles geven via het digibord. Tijdens een presentatie in Het Concertgebouw kreeg ze alvast een proefles te zien. Ze is erg enthousiast: “Kinderen leren niet alleen een liedje, maar krijgen ook opdrachten over componisten, instrumenten, muzikale stromingen en muziektheorie. Ik heb zelfs begrepen dat ze aan het eind van de basisschool een klein beetje noten kunnen lezen.” Vanaf januari 2016 kunnen basisscholen met *Kazoo* werken. Het eerste half jaar wordt de methode gratis aangeboden. Daarna kunnen scholen besluiten of ze de digitale leermethode tegen een geringe vergoeding structureel willen gebruiken.

“Ik kan niet wachten om ermee aan de slag te gaan,” zegt Van Veen. “Ik zie in mijn klas hoe leerlingen genieten wanneer ze met muziek bezig zijn. Samen muziek maken versterkt het groepsgevoel. Als ik muziekles geef, willen ze altijd meer. Helaas kom ik er nu vaak niet aan toe. Ik hoop dat met *Kazoo* muziek weer wekelijks op het programma komt te staan.”

TIJD VOOR MUZIEK

Van muziek word je blij en muziek verbindt. Muziek is goed voor de cognitieve en sociaal-emotionele ontwikkeling. Het Concertgebouw vindt dat ieder kind recht heeft op minstens een uur muziekonderwijs per week. Om dit te ondersteunen, is de campagne *Tijd voor Muziek* gestart. Via www.tijdvoormuziek.nu kan iedereen argumenten aandragen waarom muziekonderwijs zo essentieel is.